

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4878

гр. София, 13.07.2017 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в закрито заседание на 13.07.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николина Янчева

като разгледа дело номер **9950** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на Е. М. - гражданин на Република Гърция срещу Българска народна банка.

С исковата молба ищецът е предявил три главни кумулативно обективно съединени иска за присъждане на обезщетения, произтичащи от два отделни юридически факта – незаконосъобразни административни актове на УС на БНБ (т. I от обстоятелствената част и т. I от петитума на исковата молба) и незаконосъобразно бездействие на БНБ (т. II от обстоятелствената част и т. II и т. III от петитума на исковата молба). Същото уточнение, предвид множеството произнасяния на различни съдилища, е абсолютно необходимо, с оглед изясняване на предмета на делото, респективно – извършване на преценка за допустимост не на исковата молба като цяло, а на всеки от кумулативно съединените искове, която преценка съдът дължи въз основа на фактическите твърдения на ищеца, подведени под правната норма.

Във връзка с горното ищецът е предявил следните искове:

1. за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 25128,98 евро и 63787,67 долара, представляващо неизплатени суми по депозити в Корпоративна търговска банка АД (в несъстоятелност) над гарантираните вземания (т. I от обстоятелствената част и т. I от петитума на исковата молба). Твърденият от ищеца правопораждащ отговорността на ответника юридически факт по този иск е незаконосъобразни актове на БНБ – решение № 73 / 20.06.2014 г. на УС на БНБ и решение № 114 / 16.09.2014 г. на УС на БНБ (стр. 2, абз. последен от исковата молба). В частта на този иск се навеждат доводи за нарушение на правни норми от В. конвенция за дипломатическите отношения, ратифицирана от Р. Б. на 17.01.1968 г. Ищецът нито твърди, нито ангажира доказателства за отмяна на двата административни акта - решение № 73 / 20.06.2014 г. на УС на БНБ и решение № 114 / 16.09.2014 г. на УС на БНБ.

2. за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на

8627,97 лева, представляващо законната лихва за забавено плащане на гарантираните вземания в размер на 196 000 лева за периода 30.06.2014 г. - 04.12.2014 г. (т. II, б. А от обстоятелствената част и т. II от петитума на исковата молба). Твърденият от ищеца правопораждащ отговорността на ответника юридически факт по този иск е незаконосъобразно бездействие на БНБ (стр. 3, абз. 6, стр. 5, абз. 6, 7 и 8 и абз. предпоследен, стр. 6, абз. 7, стр. 7, абз. 5, абз. 8 от исковата молба), като не е уточнено бездействие на кой орган и/или длъжностно лице на ответника поддържа ищецът. В частта на този иск се навеждат доводи за нарушение от страна на БНБ (проявено чрез бездействие – ненавременен констатиране на „неналични депозити“) на задълженията си по чл. 1, т. 3, буква і от Директива 94/19/ЕО.

3. за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 9421,20 долара, представляващо курсова разлика в резултат на повишаване на курса на валутата за периода на забавеното плащане (от 30.06.2014 г., когато курсът на долара е бил 1,432 лева за 1 долар до 04.12.2014 г., когато курсът на долара е бил 1,58868 лева за 1 долар) - т. II, б. Б от обстоятелствената част и т. III от петитума на исковата молба). От обстоятелствата, изложени на стр. 8, абз. 2 и сл. от исковата молба, може да бъде направен извод, че твърденият от ищеца правопораждащ отговорността на ответника юридически факт по този иск също е незаконосъобразно бездействие на БНБ, като аналогично на предходния иск не е уточнено бездействие на кой орган и/или длъжностно лице на ответника поддържа ищецът.

4. обезщетение за забава в размер на законната лихва върху всяко едно от вземанията по горните три осъдителни иска, считано от датата на предявяване на исковата молба в съда (04.03.2015 г.) до окончателното изплащане на обезщетенията.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът - Българска народна банка, е депозирал писмен отговор (от 09.04.2015 г.), в който е

- навел доводи за нередовност на исковата молба в частта на твърдяното бездействие на БНБ, като е изложил съображения, че ищецът не е уточнил органът или длъжностното лице на ответника, чието бездействие съставлява фактическо основание на предявените иски по т. 2 и т. 3 по-горе.

- оспорил допустимостта на всички предявени иски поради неподсъдност на делото на административния съд, както и допустимостта на иска по т. 1 по-горе с твърдение, че административните актове, на чиято незаконосъобразност същият се основава, са влезли в сила и не са отменени по надлежния ред, което представлява отрицателна процесуална предпоставка за допустимостта на този иск.

- оспорил допустимостта на исковите с довод, че са предявени срещу ненадлежен ответник.

- изразил е подробно становище за неоснователност на всеки иск.

Във връзка с твърденията, възраженията и становищата на страните, съдът, на основание чл. 129, ал. 1 и чл. 130 ГПК, дължи произнасяне по редовността и допустимостта на предявените иски.

По редовността на исковата молба:

Въпреки липсата на фактически твърдения на ищеца относно органа и/или длъжностното лице на ответника, от чието бездействие се поддържа настъпили вреди, предявени с исковите по т. 2 и т. 3 по-горе, съдът намира, че тази непълнота на обстоятелствената част не съставлява нередовност по чл. 127, ал. 1, т. 4 ГПК, а

същата, с оглед процесуална бързина подлежи на отстраняване по реда на чл. 143, ал. 2 ГПК, във връзка с което на основание чл. 145, ал. 2 ГПК на ищеца следва да бъде предоставена възможност в 7-дневен срок от получаване настоящото определение с писмена молба с препис за ответника да прецизира твърденията си като посочи бездействието на кой конкретен орган и/или длъжностно лице на ответника е причинило вредите, претендирани с осъдителните иски по т. 2 и т. 3 по-горе.

По допустимостта на предявените иски:

Подсъдността на исовете на АССГ е окончателно решена, поради което нарочни мотиви настоящият съдебен състав не следва да излага.

Относно иска по т. 1 по-горе – съдът намира същият за процесуално недопустим поради липса на абсолютна положителна процесуална предпоставка за самото съществуване на правото на иск.

С този иск се претендира присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 25128,98 евро и 63787,67 долара, представляващо неизплатени суми по депозити в Корпоративна търговска банка АД (в несъстоятелност) над гарантираните вземания. Твърденият от ищеца правопораждащ отговорността на ответника юридически факт по този иск е незаконосъобразни актове на БНБ – решение № 73 / 20.06.2014 г. на УС на БНБ и решение № 114 / 16.09.2014 г. на УС на БНБ (стр. 2, абз. последен от исковата молба). Ищецът нито твърди, нито ангажира доказателства за отмяна на двата административни акта - решение № 73 / 20.06.2014 г. на УС на БНБ и решение № 114 / 16.09.2014 г. на УС на БНБ.

В съответствие с чл. 204, ал. 1 АПК иск по реда на чл. 203 АПК може да се предяви след отмяна на административния акт по съответния ред. Посоченото в правната норма на чл. 204, ал. 1 АПК изискване представлява процесуална предпоставка за допустимост на предявения иск, а не е условие за неговата основателност. Аргумент за последното е заглавието на самата правна норма – „допустимост на иска“, като колебания по въпроса не съществуват и в практиката на ВАС (в този смисъл и Систематичен коментар на АПК, ИК „Труд и право“, С., 2013, стр. 1283-1284). И доколкото допустимостта на исковата претенция се преценява от съда въз основа на фактическите твърдения, обективирани в обстоятелствената част на исковата молба, подведени под относимата правна норма, то липсата на каквото и да било твърдение от страна на ищеца за отмяна на двата административни акта - решение № 73 / 20.06.2014 г. на УС на БНБ и решение № 114 / 16.09.2014 г. на УС на БНБ, на чиято незаконосъобразност той основава първия от обективно съединените си иски, представлява основание за формиране на извод за недопустимост на този иск.

Поради това и на основание чл. 130 ГПК исковата молба в частта на иска по т. 1 по-горе следва да бъде върната на ищеца, а производството по този иск – прекратено.

Възражението на ответника за недопустимост на всички предявени иски с довод, че са предявени срещу ненадлежен ответник, съдът намира за неоснователно.

Пасивната процесуална легитимация, наред с интереса от защита, процесуалната правоспособност на страните и подведомствеността на делото на съдилищата, представлява абсолютна положителна процесуална предпоставка за самото съществуване на правото на иск. Както по-горе беше посочено, допустимостта на исовете, обусловена от липсата на отрицателни процесуални предпоставки и наличието на положителни такива, се преценява от съда въз основа на фактическите

твърдения на ищеца, обективирани в исковата молба. В исковата си молба ищецът е посочил като надлежен ответник Българска народна банка, поради което именно този ответник е процесуалноправно легитимиран да отговаря по предявените искове. Изследването на въпроса дали именно посоченият от ищеца ответник е накърнил претендираното от ищеца материално субективно право, би дало отговор на въпроса за материалноправната легитимация по иска, която обаче би обусловила основателност, респективно – неоснователност на предявените искове, но не представлява условие за тяхната допустимост.

В обобщение: производството по иска по т. 1 по-горе като процесуално недопустимо подлежи на прекратяване. Предвид акцесорния характер на иска по т. 4 в частта на законната лихва върху главниците от 25128,98 евро и 63787,67 долара за периода от подаване на исковата молба до окончателното изплащане на претендираното обезщетение, този иск също подлежи на прекратяване.

Исковете по т. 2, т. 3 и т. 4 (но единствено в частта на законната лихва върху главниците по исковете по т. 2 и т. 3) съдът намира за процесуално допустими, поради което в тази част на производството съдът дължи извършване на последващи съдопроизводствени действия, очертани в нормата на чл. 140 ГПК.

Предвид изложеното и на основание чл. 130 ГПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА искова молба на Е. М. - гражданин на Република Гърция срещу Българска народна банка и ПРЕКРАТЯВА производството по делото по предявения осъдителен иск за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 25128,98 евро и 63787,67 долара, представляващо неизплатени суми по депозити в Корпоративна търговска банка АД (в несъстоятелност) над гарантираните вземания, причинени на ищеца от незаконосъобразни актове на БНБ – решение № 73 / 20.06.2014 г. на УС на БНБ и решение № 114 / 16.09.2014 г. на УС на БНБ, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главниците, считано от подаване на исковата молба в съда (04.03.2015 г.) до окончателното изплащане на претендираното обезщетение.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок от връчването му.

По доказателствата:

С исковата молба ищецът е заявил доказателствено искане за допускане на съдебно-счетоводна експертиза, но доколкото същото не отговаря на изискванията на чл. 156, ал. 4 ГПК, като ищецът не е формулирал конкретни въпроси към вещото лице – счетоводител, на основание чл. 101, ал. 1 ГПК на ищеца следва да бъде предоставена възможност в 7-дневен срок от получаване на настоящото определение с писмена молба, с препис за ответника, да прецизира доказателственото си искане съобразно горните мотиви.

С исковата молба ищецът е заявил доказателствено искане по реда на чл. 190, ал. 1 ГПК за задължаване на ответника да представи намиращи се у него документи - решение № 73 / 20.06.2014 г. на УС на БНБ и решение № 114 / 16.09.2014 г. на УС на БНБ. Видно от приложенията към отговора на исковата молба, същите документи са представени от ответника, поради което нарочно определение по реда на чл. 190, ал. 1

ГПК съдът не следва да постановява.

С отговора на исковата молба ответникът е поискал да бъде задължен ищецът да представи Доклад на международната правна комисия, отразяващ работата на десетата й сесия от 28.04.1958 г. в превод на български език. Същото доказателствено искане съдът намира за основателно предвид нормата на чл. 185 ГПК, като указва на ищеца, най-късно в насроченото открито съдебно заседание да представи документа в точен превод на български език, в противен случай съдът ще назначи вещо лице за извършване на превода.

С исковата молба и с отговора на исковата молба са представени писмени доказателства, по чието приемане по аргумент от нормата на чл. 148 ГПК съдът ще се произнесе в открито съдебно заседание с участието на страните.

Предвид изложеното и на основание чл.140, ал. 1 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА НА СТРАНИТЕ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:

Предявени са два кумулативно обективно съединени осъдителни искове от Е. М. - гражданин на Република Гърция срещу Българска народна банка за заплащане на обезщетение за причинени имуществени вреди, произтичащи от незаконосъобразно бездействие на органи и/или длъжностни лица на ответника както следва:

- обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 8627,97 лева, представляващо законната лихва за забавено плащане на гарантираните вземания в размер на 196 000 лева за периода 30.06.2014 г. - 04.12.2014 г.

- обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 9421,20 долара, представляващо курсова разлика в резултат на повишаване на курса на валутата за периода на забавеното плащане (от 30.06.2014 г., когато курсът на долара е бил 1,432 лева за 1 долар до 04.12.2014 г., когато курсът на долара е бил 1,58868 лева за 1 долар).

Ищецът твърди, че бездействието на органи и длъжностни лица, състоящо се в несвоевременно изпълнение задълженията си по чл. 1, т. 3, буква і от Директива 94/19/ЕО, е довело до възникване в патримониума на ищеца на претендираните вреди. Ищецът претендира и обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главниците по двата иска, считано от датата на предявяване на исковата молба в съда (04.03.2015 г.) до окончателното изплащане на обезщетенията, както и разноски в производството.

Ответникът – Българска народна банка, е получил препис от исковата молба и доказателствата към нея и в законоустановения срок е депозирал писмен отговор от 09.04.2015 г., с който оспорва предявените искове като недопустими, а по същество – като неоснователни.

Обстоятелства от които произтичат претендираните права и задължения: ищецът претендира права от незаконосъобразно бездействие на органи и/или длъжностни лица на ответника;

Правна квалификация на иска: чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ

Права и обстоятелства, които се признават: няма такива;

Обстоятелства, които не се нуждаят от доказване: няма такива;

Тежест на доказване:

В настоящото производство ищецът носи тежестта да докаже наличие на

имуществени вреди, които са му причинени, наличие на незаконосъобразно бездействие на конкретни органи и/или длъжностни лица на ответника, причинна връзка между незаконосъобразното бездействие на конкретни органи и/или длъжностни лица на ответника и претърпените имуществени вреди, размерът на претендираните имуществени вреди.

Всяка страна носи доказателствена тежест да установи своите твърдения и възражения.

На основание чл. 146, ал. 2 ГПК съдът указва на ищеца, че не ангажира доказателства за:

- проявено бездействие от страна на конкретни органи и/или длъжностни лица на ответника;
- причинена вреда в размер на 9421,20 долара, представляващо курсова разлика в резултат на повишаване на курса на валутата за периода на забавеното плащане;
- причинна връзка между бездействие на конкретни органи и/или длъжностни лица на ответника и претендираната вреда в размер на 9421,20 долара;
- начина на формиране на исковата претенция в размер на 9421,20 долара.

На основание чл. 145, ал. 2 ГПК указва на ищеца и му предоставя възможност в 7-дневен срок от получаване на настоящото определение с писмена молба, с препис за ответника, да прецизира твърденията си по исковата молба като посочи бездействието на кой конкретен орган/и и/или длъжностни лица на ответника е причинило вредите, претендирани с предявените два иска.

На основание чл. 101, ал. 1 ГПК указва на ищеца и му предоставя възможност в 7-дневен срок от получаване на настоящото определение с писмена молба, с препис за ответника, да прецизира доказателственото си искане за назначаване на съдебно-счетоводна експертиза съобразно мотивите по-горе.

На основание чл. 185 ГПК задължава ищеца най-късно в насроченото открито съдебно заседание да представи Доклад на международната правна комисия, отразяващ работата на десетата й сесия от 28.04.1958 г. в точен превод на български език, в противен случай съдът ще назначи вещо лице за извършване на превода.

На основание чл. 146, ал. 3 ГПК предоставя възможност на страните в 14-дневен срок от получаване на настоящото определение да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат нужните процесуални действия във връзка с указаната доказателствена тежест в процеса.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 11.10.2017 г. от 13,15 часа, за която дата и час да се призоват страните.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните и СГП препис от настоящото определение, а на ищеца и препис от отговора на исковата молба. На СГП да бъдат изпратени преписи от исковата молба и отговора на исковата молба.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: